

gaaet paa Grund af Brystsygdom, vilde jeg ansee det for meget ønskeligt, om de foreslaaede 140 Rbd. maatte blive bevilgede. Dersom det ærede Thing skulde dele denne min Anskuelse, vil det jo kunne stemme imod den hele Medsættelse af 180 Rbd., da man jo saa ved tredie Behandling kunde stille et Forslag om, at lade de 140 Rbd. gaae ud, og selv om dette ikke skete, at altsaa de 140 Rbd. bleve staaende, vilde de ikke blive brugte, da det, hvortil Forlangendet om denne Sum støttede sig, ikke længere finder Sted.

Ordføreren: Jeg vil dog bede Thinget at følge Udvalget med Hensyn til den foreslaaede Medsættelse, ikke fordi Udvalget jo meget godt kunde unde denne Mand 140 Rbd. i Understøttelse ligesaagodt som 100 Rbd., men for Principets, for Følgernes Skyld. Grunden, hvorfor Forslaget er fremkommet fra Regjeringens, navnlig fra Ingenieurcorpsets Side om, at sætte Understøttelsen til 140 Rbd., er fordi man søger de Principer, der ere gjorte gjældende i Loven af 9de April 1851 om de militaire Underklassers Pensionering, anvendte paa Veiofhymsmændene. Man har hidtil her i Thinget ikke modsat sig, at ialtsald noget lignende Regler som de, der ere givne ved den af mig nævnte Lov, maatte anvendes paa dem; men her er det Tilfældet, at Regjeringens Forslag har opstillet gunstigere Betingelser for den paa-gjældende Mand end dem, der vilde tilskyde ham ifølge Loven af 9de April 1851, om han hørte ind under den. Der fordres nemlig, som den høitærede Indenrigsminister har sagt, 20 Aars Tjeneste, for overhovedet at kunne faae nogen Understøttelse, men naar man gaaer Lovens Bestemmelser igjennem og seer den Klassificering, som dert er opstillet, vil man finde, at han, selv om han havde tjent 20 Aar, efter den Klasse, han maatte sættes i, ikke kunde komme høiere end til 100 Rbd. Dersom han kunde regnes til 1ste Klasse, vilde han kunne komme til 140 Rbd.; men en Veiofhymsbetjent har man ikke troet at kunne — om jeg saa maa sige — rangere høiere end en Guide i General-

staben, der hører til 2den Klasse og efter 20 Aars Tjeneste ikke faaer større Understøttelse end 100 Rbd. Jeg troer isvrigt, at det turde være tvivlsomt, forsaavidt den høitagtede Minister har søgt en Grund derti, at han skulde være bleven Invalid som Brystsvag, om en saadan invalid Tilstand overhovedet kan fremkomme specielt ved at være ansat i Veivæsenets Tjeneste. Det kan gjerne være, at han, naar han havde haft en anden Livsstilling og havde kunnet sørge mere for sit Helbred, ligesom maaffee andre Mænd, der ogsaa færdes meget ude omkring, havde kunnet undgaae det, men jeg troer ikke, man kan sige, at hans Stilling som Veibetjent har givet Anledning til den svagelige Tilstand, som har foranlediget hans Afstedigelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Helsingør ville de ærede Medlemmer ved at gennemgaae Anmærkningerne see, at de Oplysninger, som den ærede Rigsbogsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) idag har meddeelt om Nødvendigheden af Gaden Sænkning, ikke have foreligget Udvalget. Spørgsmaalet har kun foreligget os i sin Reenhed, og jeg skal med Hensyn til den Argumentation, som er benyttet baade af den ærede Minister og det ærede Medlem, sige, at der mangler i samme et Moment af væsentlig Betydning, og det er, at Helsingørs Gade ikke var Hovedlandevei forinden 1845. Da er den først optaget til Hovedlandevei, saa at de Betragtninger, som man udleder af, at Helsingør kunde, naar man havde meldt sig i rette Tid, have faaet Gaden anlagt paa Veivæsenets Regning, ikke holde Stik; thi Byen havde ingen Udkomst til at forlange dette, fordi den ikke var nogen Hovedlandevei. Om der nu end kunde være Noget tilstede i de specielle Helsingørske Forhold, som kunde begrunde en Undtagelse fra den almindelige Regel, saa skal jeg dog bemærke, at der samtidigt med dette Forslag foreligger ogsaa i denne Finantslov Spørgsmaal om endnu en anden Kjøbstad, hvor der er Tale om Overtagelsen af en Gade som Hovedlandeveisgade, nemlig Ribe, i Anledning af den nye Hovedlandevei fra Ribe til Brøns.